

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r.,
w sprawie **M. M. R., K. R. i E. T. W.**
oskarżonych z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i innych,
skargi obrońcy oskarżonych,
na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] dnia 10 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa [...]
uchylający wyrok Sądu Okręgowego w P.
z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt III K [...]
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

1. oddala skargę;

**2. obciąża oskarżonych M. M. R., K. R. i E. T. W. kosztami
sądowymi postępowania skargowego**

UZASADNIENIE

M. M. R., K. R. i E. T. W. zostali oskarżeni o popełnienie przestępstw z art. 165 § 1 pkt 2 k.p.k., nadto E. T. W. o czyn z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt III K [...], wszyscy troje oskarżeni zostali uniewinnieni od zarzutu popełnienia czynu z art. 165 § 1 pkt 2 k.p.k.

Na skutek apelacji wniesionej na niekorzyść tych oskarżonych przez prokuratora, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 10 lipca 2018 r., sygn. akt II AK [...], uchylił wyrok Sądu I instancji w stosunku do oskarżonych K. R., M. R.

oraz E. W. (w części go uniewinniającej) i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. (pkt 1 tego wyroku).

Skargę na to rozstrzygnięcie złożył obrońca oskarżonych podnosząc w niej zarzut „naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 *in fine* k.p.k. - poprzez uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z jednoczesnym wskazaniem, jako podstawy do wydania takiego rozstrzygnięcia - braków w argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego oraz konieczności przeprowadzenia ponownej analizy stanu faktycznego - podczas, gdy art. 437 § 2 k.p.k. nie przewiduje takiej podstawy do wydania rozstrzygnięcia kasatoryjnego, a zatem uchylenie zaskarżonego wyroku nie było uzasadnione, zwłaszcza w świetle treści art. 455a k.p.k. oraz nie zachodzącej potrzeby do przeprowadzenia przewodu w całości”. Autor skargi wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy oskarżonych nie jest zasadna, gdyż skarżący nie wykazał, aby wydanie, na etapie postępowania odwoławczego, orzeczenia kasatoryjnego naruszyło art. 437 k.p.k.

Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. *uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, LEX nr 2204960*). Te uregulowania wskazują więc

jednoznacznie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, aby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Treść uzasadnienia Sądu Apelacyjnego, bezsprzecznie dowodzi, jakimi powodami kierował się w omawianym aspekcie Sąd odwoławczy. Zdaniem tego Sądu dokonana przez Sąd I instancji ocena prawna ustaleń faktycznych, odnoszących się do głównego zarzutu wprowadzania do obrotu substancji szkodliwych w postaci środków zastępczych, postawionego wszystkim trojgu oskarżonym w sprawie, z uwagi na to, iż jest pobieżna, nie mogła zostać zaakcentowana. Przyczyny uniewinnienia tych oskarżonych od popełnienia czynu z art. 165 § 1 pkt 2 k.k., nie były więc transparentne i przez to dostatecznie przekonywające.

Oczywistym jest więc, że przy takim stanowisku Sądu odwoławczego, w układzie procesowym jaki wystąpił w przedmiotowej sprawie, Sąd ten nie miał możliwości wydania innego orzeczenia niż kasatoryjne, bowiem na przeszkodzie temu stał zakaz wynikający z art. 454 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.